

Written by

Thursday, 11 June 2009 09:13 - Last Updated Thursday, 11 June 2009 15:00

அதேசமயம் பரெும்பான்மை சமீகத்தில் இருக்கும் ஆதிக்கவாத, நவ-பாசிச சக்திகளும் தங்களிடையே வாய்ப்புக்களைத் தங்க வைத்துக்கொள்வதற்காகவும் தலமையின் மறைக்கப்பட்ட துர்நிகழ்ச்சி நிரலை அமல்படுத்துவதற்காகவும் தசேபக்தி என்ற வண்டியில் ஏறிக் கொள்கிறார்கள்.

இன்னும், பரெும்பான்மை சமீகத்தினரின் நியாயமான பலர், மலேமட்டங்களில் உள்ள பலர் அறிந்தோ அறியாமலோ இந்த அலையில் அகப்பட்டுள்ளார்கள்.

இன்றைய இந்த வற்றிக் களிப்புக் காட்சிகள், நாங்கள் ஏற்கனவே பார்த்த காட்சிகளை நினைவுபடுத்துவதாக அமைகின்றன. அதாவது, 1999-2000 ஆண்டுகளில் விடுதலைப்புலிகளின் “ஓயாத அலகைகள்” நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்திய வற்றிகளை புலம்பெயர் தமிழர்கள் எப்படிக் கொண்டாடினார்களோ அந்தக் காட்சிகளை நினைவூட்டுகின்றன.

தற்போது இருண்டு போயிருக்கின்ற மகேங்களின் நடவடிமின்னற் கீற்றாகத் தெரிவது, தற்போதைய வற்றிக் களிப்பின் அலகைகளுக்குள் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைத் திட்டவட்டமாக நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பரெும்பான்மை சமீகத்தினரில் சிலர்தான். இவர்களில் சிலர் இலங்கை மக்களுக்கு முன்னால் பாரிய பொறுப்புகள் காத் திருக்கின்றன என்று உணர்கிறார்கள். அத்துடன் இந்தக் கொச்சையான வற்றிக் கொண்டாட்டங்கள் எதிர்காலத்தில் இன்னும் பிரச்சினைகளை உருவாக்கக்கூடும் என்றும் உணருகிறார்கள்.

Written by

Thursday, 11 June 2009 09:13 - Last Updated Thursday, 11 June 2009 15:00

உன்னுடைய பெயரை இங்கு தவிர்த்திருக்கிறேன். ஏனெனில் இந்தக் கடிதத்தின் நோக்கம் உன்னைத் தொல்லைப் படுத்துவதோ அன்றி உன்னைச் சிறுமையாக்குவதோ அல்ல. உன்னுடைய FACEBOOK இல் வளையாக்கியிருந்த வீறாப்பும் வறறிக் களிப்பும் கொண்ட அபிப்பிராயங்கள் எனது கவனத்தையர்த்தன. அவற்றை மீளவும் நான் இங்கு சொல்ல எண்ணவில்லை. ஆனால், விடுதலைப்புலிகள் மீதான இராணுவரீதியான வறறியைத் தொடருகின்ற ஆதிக்வாதக் காய்ச்சலினால் நீயும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறாய் என்பது வளையாக்கத் தெரிகிறது. கடந்த சில மாதங்களாக இலங்கையில் நடந்த நிகழ்வுகள் பற்றி, உன்னைப் போன்ற கல்வியும் அறிவும் கொண்ட ஒரு இளைஞனிடம் இருந்து இதனைவிட ஒரு விமர்சனப் பாங்கான பகுப்பாய்வை நான் எதிர்பார்த்திருந்திருக்கவேண்டும்.

முதலாவதாக உன்னுடைய வீறாப்பும் வறறிக் களிப்பும் யதார்த்தத்தைச் சரியாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை. “இலங்கை இராணுவம்தான் உலகின் மிக உயர்ந்த இராணுவம்” என்பது போன்ற உரிமைகோரல்கள் ஐயுத்துக்கிடமின்றித் தவறானவை. அரசாங்கத்தையப் பொறுத்தவரையில், இறுதிச் சில மாதங்களாக நடந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளில் 6000க்கும் அதிகமான இராணுவச் சிப்பாய்கள் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் அதிகமானவர்கள் மோசமாகக் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இதனை, இந்திய அமதிப்படை இரண்டு வருடங்கள் தரித்திருந்தபோது கொண்டு வந்த இழப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் அதிகமானது. அந்த நேரத்தில், ஜேவிபியினாலும் இன்னும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலராலும் துண்டப்பட்டது, அன்றைய ஜனாதிபதி பிரமேதாசாவினால் இந்திய அமதிப்படை வளையாற்றப்பட்டது. விடுதலைப்புலிகளின் தலமையைச் சுற்றி வளத்தைார்கள். விடுதலைப்புலிகளை வறறிகொள்ளும் இறுதிப்பேரத்தினை அண்மித்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் கட்ட இந்திய அமதிப்படை ஆயிரத்துக்கும் சிறிதளவு அதிகமான சிப்பாய்களையே இழந்திருந்தது. ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் அரங்கேறுகின்ற யுத்த நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இலங்கை பாதுகாப்புப்படகங்களின் இழப்பு மிகவும் அதிகமானது என்பது தெளிவு. விடுதலைப்புலிகளை வறறிகொள்வதில் ஆயுதப்படகங்கள் ஆற்றிய பங்கை நிச்சயமாக இந்த எண்ணிக்கை எந்த விதத்திலும் குறைத்துவிடாது. தற்போதைய இந்த இனப்பிரச்சினை ஒருவாறு முடிவாகக் வந்துவிட்டதென்றதன் அடிப்படையில் அந்நேரமான மக்கள் நிம்மதியடைந்திருக்கக்கூடும். இது அனுமதிக்கப்பட முடியாதது. எப்படி இருப்பினும் இந்த ஆயுதம் தாங்கிய யுத்தத்தின் விளைவை ஒருபோதும் மதிப்பிடும் கால இது வளையாட்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த வறறிக் களிப்பானது, இந்த யுத்தம் ஏற்படுத்திய எண்ணற்ற உயிர்களின், உடமைகளின் சேதங்களையும் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களின் உயிரிழப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தவறுகின்றது.

Written by

Thursday, 11 June 2009 09:13 - Last Updated Thursday, 11 June 2009 15:00

இரண்டாவதாக, உங்களுடைய வற்றிக் களிப்பு, தமிழ்மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் ஆயுதக் கிளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட ஆழமான பிரச்சினைகளை எண்ணிப் பார்க்கத் தவறுகிறது. 1977இன் தமிழ்ருக்கெதிரான இனக் கலவரம், 1983இன் மிகவும் பறும்பதி வாய்ந்த யாழ்ப்பாண நகரில் நிலைய எரிப்பு, இவகளைச் சரித்திரத்தில் இருந்து இது அழித்துவிட்டது. 1983இல் அரசினால் ஏவிவிடப்பட்ட இனக் கலவரத்தின் போது நாடா பிளவிலும் இருந்த தமிழர்கள் மீது பரந்தளவில் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. அப்போது பல தமிழ் சபைகள் பாடாளர்கள் காணாமல் போனார்கள். பலர் கிரமமான முறையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள். இவகளை எல்லாம் பாதுகாப்புப் படையினரால் நடத்தப்பட்டவை. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்றால், எங்களுக்கு இன்று தவேயானது வற்றி குறித்த பரந்தன்மையே அல்லாமல் வற்றிக் களிப்பல்ல. நாங்கள் அவர்களோடு உடன்பாடு கொள்ளவேண்டிய தவே இல்லாவிடின் அவர்களை நோக்கி நாங்கள் நட்புக்கரம் நீட்டவேண்டும். நாங்கள் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கவேண்டியேன்றி இனிமேலும் சண்டைக்குப் போகக் கூடாது. அவர்களுடைய குறைகளை நாங்கள் கேட்கவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அடவைதற்கு நாங்கள் அவர்களை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். இன்னும் உங்கள் வற்றிக் களிப்பு எங்களுடைய கலாச்சாரத்திற்கு அந்நியமானது. உதாரணத்திற்கு, துட்டகமும், எல்லாளை வற்றி கொண்டபின், எல்லாளுடைய சமாதிக் குச்சென்றபோது எல்லாளுக்கும் மரியாதை செலுத்துமுகமாக ஓவ்வொரு குதிரைவீரனும் அந்தச் சமாதிக் கு மண்டியிட வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்தான். இந்த உயர்நிலையின் வழிநின்றதான் நாங்கள் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும்.

மீன்றாவதாக, இன்று விடுதலைப்புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்களென்பதால், வேறு ஆயுதக் கிளர்ச்சிகள் எதிர்காலத்தில் நடப்பெறமாட்டாது என்று நாங்கள் வகைசாதாரணமாக நம்பக் கூடாது. எந்த ஒரு மக்கள் குழுவும் தினதும் உரிமைகளை நீங்கள் நசுக்கவோ பறிக் கவோ முடியாது. தங்களுக்கு சமமான உரிமைகளும் நீதியும் கிடக்கவில்லை என்று மக்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கும் வரை அங்கு ஆயுதக் கிளர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிப்பவர்கள் எப்போதும் இருப்பார்கள். இலங்கை, தமிழ்நாடு, தன்னாபிரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இருக்கின்ற கணிசமான தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள் இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக இருப்பதாகவே உணர்கிறார்கள். இங்கு சலாப்பவற்றில் சில மிகப்பெரிய தல்கள் இருப்பினும் கூட, முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், பரைய காசுக்காரர்கள் கொண்ட ஒரு கூட்டம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றது. இவர்கள் தங்கள் கெரவத்தையும் உரிமைகளையும் பறுவதற்கு வேறு ஆயுதக் குழுக்களுக்கு நிதி வழங்க ஆயுதமாக இருக்கக் கூடும். நீங்கள் ஆயுதப் படையினால் ஒரு சிறுபான்மை இனத்தை அடக்கி வதைத் திருக்க முடியாது. இதனை நீங்கள் பாலஸ்தீனப் போராட்டத்தின் வரலாற்றில் இருந்து பார்க்க முடியும். மலோன ஆயுத பலம், துப்பாக்கிப் பலம், மறேகு நாடுகளின் ஆதரவு எல்லாம் இவர்களிற்கு எதிராக

9 / 9